

Vi skal minnes og lære

Taler
Eskil Pedersen

Dato
22 juli 2014

Sted
Utøya

Omstendigheter
Minnemarkering

1 Statsminister

Kjære etterlatte og pårørende.

5 Kjære AUFere.

Igen er vi samlet her på Utøya, 3 år etter terroren mot AUF og Norge som forandret livet til tusenvis av mennesker.

10 I dag minnes vi de 77 uskyldige menneskene, i regjeringskvartalet og her på Utøya, som ble frarøvet sin framtid.

Vi deler sorgen med etterlatte og berørte. Som i 3 år har hatt en tom stol rundt middagsbordet.

15

Vi tenker på ungdommene som overlevde sitt verste mareritt.

Og vi må love at vi skal gjøre det vi kan:

20 For å hjelpe dem som fortsatt har det så altfor tungt.

Og for at vi aldri må oppleve et slikt mareritt igjen.

25 Det er snakket mye om samhold de tre siste årene. Norges reaksjon på terroren var kanskje unik. Mange av oss opplevde den som unikt fin.

Rosetog og klemmer kunne ikke døyve sorgen og sinnet mange følte på.

30 Men kanskje ga det mange et håp om at det kan finnes en positiv framtid der framme midt oppi alt mørket?

Selv om rosene og menneskene ikke lenger fyller gatene våre, holder jeg fast ved troen på at vi kan mobilisere for hverandre når det trengs, og at kjærighet og
35 samhold er en mektigere vei enn hatets vei.

Jeg er glad for at vi har en felles markering her i dag.

3 år har gått og det er lenge for noen. For andre føles det fortsatt som det
40 skjedde i går.

For mange er hverdagen tilbake for fullt. For andre er sorgen like tung i dag som for tre år siden.

45 Jeg er glad for alle ungdommene som etter en tung tid nå finner gleden i å leve. Som i år nyter sommeren sammen med vennene sine. Det fortjener de.

Samtidig går vi alle i ulikt tempo. Det må det være rom for. Jeg håper vi kan finne plass i fellesskapet til alle, uansett hvor langt på veien de har kommet.

50 22. juli 2011 var den verste voldshandlingen i fredstid i Norge. At vi kommer sammen i dag for å og markere ugjerningen, det handler om å se hverandre, se dem som tynges av sorgen.

55 OG det handler om å vise respekt for ofrene.

Som moren til en av de drepte ungdommen sa til en avis i går:

«Den største redselen for meg er jo at han skal bli glemt. Ingen skal glemme
60 umistelige deg», sa hun mens hun henvendte seg til graven.

Vi har et ansvar for å aldri glemme de som vi så inderlig skulle ønske kunne være med oss fortsatt.

65 Det er et løfte vi gir til hverandre i dag.

Mitt viktigste budskap i dag er derfor at vi skal minnes og lære.

- 70 Vi skal minnes uskyldige mennesker som mistet sitt liv til en ondskap Norge aldri har opplevd før.

Vi skal lære av det som skjedde slik at vi aldri må oppleve det igjen.

- 75 Gjennom rettsaken og 22. juli-kommisjonen har vi tatt oppgjøret med handlingene og det som ikke fungerte i Norge 22. juli 2011.

Men hvordan tankegodset til gjerningsmannen kunne få vokse fram har vi som samfunn ikke maktet å diskutere grundig nok.

80

3 år etter angrepet deles gjerningsmannens holdninger av for mange.

Rasismen er tilbake i kommentarfeltene.

- 85 Høyreekstreme partier vinner valg i land rundt oss.

Og da en 15 år gammel muslimsk gutt druknet for noen uker siden jublet mennesker med fullt navn på sosiale medier over at det var en muslim mindre i Norge. Samtidig som det burde opprøre oss, ble det forbigått i stillhet.

90

Det norske samfunnet kan ikke være tause i møte med slike holdninger, og vi må ta trusselen fra ekstreme miljøer på alvor.

- Vi må bruke vår stemme til å vinne over ideene som har ødelagt for
95 menneskeheten så mange ganger før.

Mot tanken om at menneskers verdi er ulik fordi vi ser ulike ut eller kommer fra ulike kulturer.

- 100 Vi må vinne aksepten for noe så selvsagt som at menneskeverdet er helt ukrenkelig.

Gjør vi det vil det være en brannmur mot hatets flammer.

- 105 Det skylder vi ofrene for terroren, det skylder vi våre medmennesker i et

samfunn der hatets retorikk deles av for mange.

Alle som er her i dag vet så altfor godt hva terror og sorg betyr.

110

Mens vi møtes her for å minnes dem som mistet livet 22. juli er verden rundt oss mer urolig enn på lenge.

AUF har alltid engasjert seg mot meningsløs vold og for internasjonal solidaritet. På denne symboltunge dagen for Norge sender vi også våre tanker til dem som rammes av sorgen andre steder på kloden.

115

22. juli var en nasjonal tragedie, og det rammet alle som kjente noen på sommerleiren vår hardt.

120

I dag minnes vi alle dem som skulle vært her sammen med oss.

Vi tilbyr en skulder å gråte på til de som bærer på sin store sorg.

125

Og vi lover å gjøre det vi kan for at det aldri skal få skje igjen.

Vi gir det samme løftet som Nordal Grieg skrev om.

Det er et løfte fra bror til bror. At vi skal bli gode mot menneskenes jord.

130

Kilde

www.arbeiderpartiet.no

Emner

22. juli, Arbeiderpartiet, Minnetale, Terror, Terrorisme

135

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/vi-skal-minnes-og-laere>

140